

În *Chinezii*, Alina Berzunțeanu și Gheorghe Ifrim fac dovada faptului că au înțeles propunerea scriitorului britanic Michael Frayn și a regizorului Puiu Șerban, care, nu încearcă să modifice sensul textului, reinterprețându-l. O simplă vizită, o cină între prieteni, ratată prin apariția unui musafir neașteptat, este pentru autor pretextul propunerii unei viziuni asupra lumii, conform căreia lucrurile cele mai distincte, comportamentele umane opuse sunt doar în aparență astfel. Ele aparțin, în fond, aceluiași tipar și doar par diferite, precum chinezii care, la o primă vedere, sunt atât de greu de deosebit între ei. Pentru a-și demonstra teza, autorul pornește de la însăși negarea acesteia. Alina Berzunțeanu și Gheorghe Ifrim construiesc convingător și cu vervă cele cinci personaje, ilustrând astfel intenția dramaturgului. Se vede că rolurile sunt disecate cu atenție, lucrute matematic, pe motivații clare, explicate, bine înțelese și asimilate. Iar aici ajutorul regizorului este incontestabil. El a știut de asemenea să păstreze sub control umorul spectacolului, parfumul său britanic, acel răs surprins de un zâmbet sarcastic.

Scenografia lui Doru Zanfir, plăcută, este un punct de sprijin al montării și contribuie la ducerea mai departe a ideilor: personajele pot fi văzute și ca simpli pionieri pe o mare tablă de șah.

Absolvent al Secției Actorie (1996), al celei de Regie Teatru (1998) de la UNATC, Puiu Șerban aduce în fața spectatorilor buzoieni un spectacol fără pretenții, condus simplu și curat, care rămâne fidel ideii autorului. Un exercițiu teatral bine executat care-i face remarcăți pe realizatorii săi.

Teatrul „George Ciprian” din Buzău – *Chinezii* de Michael Frayn. Traducerea și adaptarea: Petre Bokor. Regia: Puiu Șerban. Scenografia: Doru Zanfir. Distribuția: Alina Berzunțeanu și Gheorghe Ifrim.

Oana BORȘ

Scopul nu scuza întotdeauna mijloacele

Numele lui Cristian Pepino este astăzi sinonim cu arta de animație de la noi. Reușitele sale, inovațiile în realizarea păpușilor și spectaculosul lor, rafinamentul montărilor, abordarea unor teme dificile și majore din marea dramaturgie, rămân de referință. De aceea este destul de trist, ca spectator, să privești o neîmplinire a unui astfel de artist al scenei. Din această categorie, în care nimeni nu dorește, de fapt, a se înscrie, face parte ultima premieră a Teatrului Țândărică, *Robin Hood* după baladele engleze despre Robin Hood și după romanele lui Alexandre Dumas și Henry Gilbert.

„Povestea” acestui spectacol am aflat-o de la directorul teatrului: a fost inițial conceput ca examen de licență pentru promoția de anul acesta a UNATC, cu Teatrul Țândărică drept producător. Scopul investiției din partea teatrului s-a justificat prin intenția de a angaja câțiva dintre tinerii absolvenți și a le da, astfel, posibilitatea, încă de la început, să joace. Astfel spectacolul a fost prezentat având drept interpreți studenții, pentru ca apoi, parte din distribuție să fie înlocuită cu actorii teatrului. În această formulă „definitivă” am fost invitați să vedem montarea. Nimic de zis în ceea ce privește strategia managerială, dar nicidecum o scuza pentru lipsa calității.

Construit pe un scenariu superficial după poveștile robinhoodiene, cu un limbaj licențios având rezonanțe de cartier bucureștean, nu înțelegem căru public se va adresa, de fapt. Cu atât mai mult cu cât rezolvarea situațiilor a

fost plasată către o zonă, să-i spunem, „colovială” a parodiei, către zona primară a gagului, suferind de lipsă de spectaculozitate în ceea ce privește construcția și mânuirea păpușilor (cu care ne obișnuise Cristian Pepino). De altfel, revenind la premisele de la care a pornit realizarea acestei montări, chiar dacă nu am văzut reprezentația studenților, nu pot să nu mă întreb în ce măsură acesta a putut fi considerat un examen de an terminal pentru o clasă de Actorie păpuși și marionete, pentru că partea de „măiestrie” se pare că nu a primat în desfășurarea spectacolului. În formula vizonată de noi, pe tinerele achiziții ale teatrului (Ionuț Constantinescu, Monica Madas) le-am văzut doar în simple roluri de actorie, partea de mânuire a păpușilor revenind tot actorilor consacrați ai teatrului (Ioan Brancu, Paul Ionescu, Daria Gănescu).

Spre cu totul altă zonă s-a îndreptat spectacolul *Faust*, o adaptare după Goethe și Marlowe, cu a cărui premiera Teatrul Țândărică a inaugurat, cu ceva timp în urmă, Sala Studio. Este vorba de acea nevoie a artei de gen de a ieși din zona strictă și limitativă a teatrului de păpuși, cu public țintă strict: copiii, și a da frâu liber posibilităților multiple și complexe pe care animație le are, capacitând prin tematică și mijloace, și publicul adult.

Ioan Brancu, Gabriel Apostol și Mariana Zaharia, creatorii și protagoniștii spectacolului se pare că simt acut această nevoie de a trece de o barieră impusă de conjunctură. *Faust*-ul lor poate să reprezinte, astfel, un început. Canavaua spectacolului a fost decupată în jurul relației adamice. Acea esențializare a scenariului, pe care acest gen de expresie o cere, a devenit aici extrem de aridă, monocromatic redată. De aceea, când cei trei creatori au început să îmbrace cu „o haină” scheletul, au fost „furați” de rezolvările expositive, încărcate, de recurgerea la situații declamativ „arătate”. În același timp, supralicitarea din unele părți, în ceea ce privește interpretarea, pare a fi urmarea unei frustrări pe care, declarat sau nu, actorul păpușar o resimte față de actorul scenei „mari”. De altfel, secvențele de adevărată măiestrie au fost cele de strictă meserie, interpretii fiind dintre cei mai reprezentativi ai Teatrului Țândărică, în acest moment.

Teatrul Țândărică
 – Robin Hood după baladele engleze despre Robin Hood și după romanele lui Alexandre Dumas și Henry Gilbert. Regia artistică și scenariul: Cristian Pepino. Scenografia: Cristina Pepino. Muzica: Doru Bălan. Distribuția: Gabriel Apostol, Ioan Brancu, Daria Gănescu, Paul Ionescu, Daniela Lungeanu, Roxana Vișan, Monica Madas, Angeal Filipescu, Bruno Mastan, Ionuț Constantinescu.

– Faust, versiune liberă după Goethe și Marlowe. Scenariul, regia, scenografia și interpretarea: Ioan Brancu, Gabriel Apostol, Mariana Zaharia.